

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Legatus Apostolicus, Sev Concionvm, De Iohannis
Baptistae, Magni, Adversus Incestum reliquaque peccata
Herodis, Libertate, Notae**

Bosquier, Philippe

Coloniae, 1612

Echo Concionis II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56132)

O quam dissimilis hic noster Philippus Philippo illi fuit, qui fratris sui Alphonsi X. Hispania Regis uxorem, Christianam nomine, Dacia Regis filiam, sibi per vim, spreta religione ac Sacerdotio (erat enim Abbas & Præsul Hispalensis) copulauit!

Hispanus enim ille fratri intulit, iste noster a fratre passus est in uxore luculentissimam iniuriam.

Quam differunt agens & patiens iniuriam! sed beatus magis pati, quam agere, si in alterutrum incidendum est.

Philippus hic noster profecto dignissimus fuit, qui uxore, qui filia, qui fortunam melioribus uteretur.

Hunc imitandum vobis censeo, Herodem autem cum sua Herodiade & Salome, omnino abominandos, &c.

Denique ex Philippo discite coniuges, etiam sub consanguineorum affiniumque inuicem visitationibus, nonnunquam latere insidias posse.

ECHO

CONCIONIS II.

THÈMA. Herodes Tetrarcha metuebat Iohannem, sciens eum virum, iustum, & sanctum, & castitate. bat eum, & libenter eum audiebat, & audio eo multa faciebat. Marci 6.

Facta repetitione vsitata, sic propositum, Descriptis heri nequissimis Tragædiæ nostræ Evangelicæ actoribus, nec non Philippo satis laudato homine, nunc Iohannem Magnum, primamque eius felicitatem, depingamus.

Dicendum ergo hodiè mihi de magnitudine Ioannis Baptistæ, ex

- 1. Prophetijs de illo veteribus.
- 2. Annunciatione celebri ortus ipsius
- 3. Testimonio Christi ipsius de illo.

I.

Ioannes Baptista Magnus à Prophetijs de illo veteribus. Cum D. Ioannes Baptista (Auditores,) vt præcipuus Tragædiæ huius Evangelicæ actor, imò potius Agens & Patiens

B s

& Patiens

& Patiens, nunc sit post Reges & Reginas illas hesternas, mihi describendus, video necessaridè illud profandum, quod olim Sallustius de Carthagine aiebat, satis sc. esse nos de nostro Baptista, ut illum de illa vrbe tacere omnindò, quàm pauca dicere.

Adeò tam hic, quam illa, omne in eloquentiæ vim superauit. Veruntamen vnde oritur difficultas fandi, inde adest ratio non tacendi:

*Infixio
mollis*

verborum

Sentimus nobis bonum esse quod vincimur.

D. Leonis

ho. n. 9. de

mat. Do-

mini.

Nunquam enim materia destituit laudis, quia nunquam sufficit materia laudatoris.

Tantoque odiosior Herodis immanitas, qui hominem omni laude maiorem molestarit, vinxerit, occiderit.

Ergò pauca de infinitis hodiè decerpamus.

Io. Bap-

ti-

stam Ma-

gnū pro-

pheta

veteres de

illo.

Ioannem ergò magnum omnindò hominem fuisse probò, ex Prophetijs de illo vetustissimis.

Nullum ferè solent venturum nasciturumve, neque Deus, neque Angeli, neque Prophetæ, adeò pridem ante ortum aduentumve prænuntiare, nisi futurum vel Virtutibus vel vitijs insigniter Magnum.

Mox à condito mundo, prænuntiati sunt, ore Dei,

Quales de

solis ma-

gnis repe-

riuntur.

Christus & Maria? ibi; *Inimicitias ponam inter te & mulierem, & semen tuum, & semen illius: ipsa vel ipse, vel ipsum, conteret caput tuum.* Gen. 3.

At quis Christus? & quanta Maria? ille Deus, ista tanta, ut sub Deo maior nequeat cogitari.

Stellas cœli potius, quam huius illiusque virtutes numerâris. Anti-Christus prædictus iam olim nasciturus, homo peccati, filius perditionis, &c.

At idem quàm nequam! in peccatis natus totus, ex peccatis sceleribusque confectus erit homo peccati, filius perditionis, perditissimus ipse, & periturus, & alios multos secum perditurus.

Sed de Ioanne iam olim sic Isaias c. 40. *Vox clamantis in deserto.*

Psalm. 28. Vox Domini super aquas.

Vox Domini in virtute, Vox Domini in magnificentia;

Vox Domini confringentis cedros;

Vox

Vox Domini intercidentis flammam ignis;

Vox Domini concutientis desertum;

Vox Domini preparantis cervos; quæ non modò de tonitribus, nubium collisionibus, & fulminibus, veris Domini Dei vocibus, id est Dei solius operibus intelliguntur; sed de ipso quoque Ioanne Baptista, vel Basilij censura.

D. Basilij in Psalm. 28. ad ista verba, Vox Domini super aquas; *Qualis vox* (inquit) *super quas aquas?* velut prophetiam accipiamus, quod dictum est. Meminerimus Iohannis, qui interrogatus à Iudeis, *Quis es tu?* quod responsum dabitur tjs, qui miserunt nos? Respondit: *Ego vox clamantis in deserto.* Igitur vox Domini est Iohannes, Angelus à Deo missus ante faciem Domini, ut pararet Domino plebem perfectam. Hæc igitur vox super aquas erat super Iordanem, in quo baptizabat prædicans penitentiæ baptismum. Et non solum in Iordane, sed etiam in Enon prope Salè, quia aquæ multæ erant illic. Igitur vox Domini super aquas, Ioannes est super Baptisma.

Ibid. Vox Domini in virtute. Aufert enim debilitates populi per penitentiæ Baptismum, per ipsum baptizans in aqua ad penitentiam. In virtute est vox dicens: Penitentiam agite: appropinquavit enim regnum celorum: & facite fructus dignos penitentia.

Ibid. Vox Domini confringentis cedros. Potest dici, quod parans Domino populum perfectum, elatus impietates, & contra cognitionem Dei exultatas confringens, ac conterens, obliqua faciebat recta. Qui enim omnem collem ac montem humiliat, hic erat qui confringebat cedros, & Domino accessum adæquabat per hoc, quòd ad penitentiam inducebat altum, & elatum, & superbum cor.

Et Malachias c. 3. Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam, qui preparabit viam, ante te. Angelum quæ notanter dixit! Ergò.

II.

Baptista Magnus à celebri ortus sui annunciatione.

Deinde. Nullorum ferè, nisi Magnorum solet instans Natiuitas prænuntiari.

Nam (ut de Christo taceam) an non Isaac

ita

Et instantis Natiuitatis eius prænuntiatio

eius prænunciatio

ita paulo antè prænunciatus? ait *Deus ad Abraham: Sara uxor tua pariet tibi filium, vocabisque nomen eius Isaac,* &c. Gen. 17.

Item: *Reuertens veniam ad te tempore isto uita comite, & habebis filium Sara uxor tua.* Gen. 18.

Iudic. 14. Samsonis conceptus an non sic matri ab Angelo prænunciatur? *1. Reg. 1.* An non & Samuelis ab Heli Sacerdote?

An non itidem B. Virginis Mariæ, ad Ioachimum in agro subtiliorem? Sed prænunciata est etiam Zachariæ Patri, nostri Baptistæ instans natiuitas. *Uxor tua,* inquit Angelus, *et Isabeh partet tibi filium.* Ergò.

At ut ne dubitares Magnum illum esse, addidit: *Erit Magnus coram Domino.* Non ut vulgus cæterorum Magnorum. *erit Magnus,* sed ut pauci, *coram Domino.*

In qua etiam datū illi Magni cognomen.

Magnus Iohannes, quòd eius ortus prænunciatur; Magnus, quòd Magnus coram Opt. Max. à magni consilij Angelo Gabriele publicatur.

Magni quidem, etiam olim & nunc quæque multi, nomen adepti, vel ob facinora multa & magna, vel ob latam potentiam, vel ob eruditionem illustrem &c. ut Alexander Magnus, Pompeius Magnus, Carolus Magnus, Valerius Magnus, Albertus Magnus, Mercatorismegistus seu termaximus &c. sed illi coram hominibus; At quàm pauci *coram Domino magni!*

Sed iustus quam plerisque multis.

Illi Magni iudicio terræ; Iohannes noster, etiam Iudicio cæli Magnus fuit.

Quod hominibus altum magnumque est, sæpè Deo proiectissimum.

Et vnde hic fiunt aut cœnsentut Magni aliqui aut Magnates, inde forsitan nihili, aut nulli sunt, vel erunt, apud Deum.

D. Franciscus noster quàm bene. *Tanti,* inquiebat, *est homo, quanti est apud Deum, nihil o pluris.*

Isaie 55. *Non enim cogitationes meæ cogitationes vestræ: neque via vestræ via meæ dicit Dominus.*

Alia Critolai libra, alia Gerdonis.

Aliud vulgi, aliud pondus Sanctuarij.

Alia hominis, alia Dei iudicia.

Mibi pro minimo est, ut à vobis iudicer, aut ab humano die, aiebat Paulus huc spectans.

Ille probatus est, quem Deus commendat. Deus qui iustificat, quis est, qui condemnet? Ergò Iohannes noster verè Magnus, qui coram Domino Magnus. Ut ad Matris-Virginis laudem multum facit, quod ei idem Gabriel, sexto post mense, ait; *Inuenisti gratiam*, non apud homines tantùm, sed & maximè apud Deum, (nam apud homines apud Reges aliquos plerique inuenere, ut quondam Esthera apud Assuerum suum:) sic Baptistæ nostro gloriosissimum, quoddam idem Angelus fore magnum prædixerit, non in oculis hominum, non in suis, sed coram Domino.

Nemo enim scit an amore, an odio dignus sit.

An non verè coram Domino is magnus, de quo Dñs ipse, & ipso absente, præsentè aut innumerabili turbatù circumstantium vndique collectarum corona, pronũtiauit, *Inter natos mulierum non surrexit maior*: Matth. II.

Christo ipso etiam subscribente.

1. *Altitudine videndi, viuendi, & docendi.* Vidit cœlum apertum, vidit Patrem in voce, Filium in carne, Spiritum S. in specie columbæ. Vixit in carne præter carnem sic, ut Angelum magis quam hominem æstimaueris. Docuit quomodo nullus alius, etiam ex vtero, *quis fecerit* docuerit, hic erit magnus. Matth. 5.

2. *Profunditate humilitatis.* Nam licet in vtero sanctificatus, tamen ait, *Non sum dignus soluere corrigiã calceament*: Christi. Licet Propheta summus, tamen de se ait, *Ego vox*. Echo, & sonus transiens, &c.

Et ipsa pene Geometria.

3. *Longitudine paciẽtiæ,* annos viginti quinque ac fortè amplius in syluis degens; vni^o circiter anni carceris immeriti molestias tolerans; ac tandem, obtruncatus ipso iuuentutis flore, mortem.

4. *Latitudine charitatis,* omnes Publicanos, Milites, Meretrices, &c. quasi omnibus natus, monitis, consilijs &c. ad Deum

Magnus fuit, etiã quasi Geometrici dimensionibus.

Deum manuducens. Regem ipsum Herodem non modò adulterij arguens Regis causa, sed & populi commiseratione corripuens de omnibus malis, quæ Rex faciebat, vt populum humanius habere vellet; omnibus omnia factus magna charitate.

Quæ omnia sunt contra Calvinum aientem, fuisse magnum non à vita, sed à ministerio.

Neque verò duntaxat annunciatio illa celebris fuit à re, quæ de ipso prænuntiabatur, sed ab eo qui prænuntiavit; Qui enim Angelus Christi ortum Matri, idè omninò Ioannis, Zachari: & patri prænuntiavit, Gabriel sc. Luc. 1.

Etiã Bernardi sensu etiã nascituri Ioannis annunciatio, illa ipsa Christi, gloriosior videri possit. *D. Bernardus serm. 1. de S. Ioanne Baptista.*

Ioannis natiuitas prænuntiata. } 1. *Loco sanctiori,*
2. *Tempore celebriori,*
3. *Miraculo eminentiori.*

Loco sanctiori, * 1. **LOCO SANCTIORI.** De Christo enim in thalamo & quasi cenopæo Virginis, de Ioanne autem in templo, & quidem ea templi parte, quam ingredi nulli nisi summo sacerdoti, ac semel duntaxat annis singulis, fas erat, nempe quàm sancta sanctorum appellat, prænuntiatum est. Vt sanctitas B. Mariæ domum suam consecraret, & incarnatio Christi ibidem perfecta sacratioem deinceps reddiderit, erat tamen locus ille templi tunc sacratioem atque augustior.

Tempore celebriori * 2. **TEMPORE CELEBRIORI** Nam de Ioanne, in solennissimo Propitiationis festo, quo & omnis populus in templum ex more confluebat, & solus Pontifex tunc (cui semel tantum id annuè licebat) in sancta sanctorum magno reuerentiæ adparatu intrabat.

Et Miraculo vulgatiore, *Luc. 1. Omnis multitudo populi erat oras foris hora incens.* * 3. **MIRACULO EMINENTIORI.** Zacharias enim de fide nuntij subdubitans, repente, ad diem vsq; natiuitatis pueri, publicè obmutuisse vitus est, causa nulli quàm muto cognita.

Quem

Quem in ingressu templi loquentem, Dei laudes perlonantem, audierat populus sacerdotem, eundem in regressu silentem, mutum, ac nihil aliud quam hiantem, aut nurn & signis loquentem, videbat.

Dixi autem prouidè euidenti.

Inferiari enim non possumus, nec volumus, miraculū maius & multiplicius, in Christi conceptu fuisse, quā in Ioannis.

Nam etsi Elisabetha naturali sterilitate laboraret (vnde & Angelus ad Virginem Mariam, insinuat eam vulgò vix aliter, quam sterilem, appellari, dicens; *hic mensis sextus est illi, quæ vocatur sterilis*;) & deinde esset vterque Ioannis parens grandæuioris ætatis, quam vt prolem facillè generare possent (quæ duo tangit Lucas, dicens; *non erat ei filius, & quod esset Elisabeth sterilis, & amba processissent in diebus suis*) adeò vt si prolem procreare vellent, oporteret, in vtroque emortuā propè naturam velut reuiuiscere; Tamen Virgo silitaria, sine cõplexu viri, multò minùs apta ad conceptum partumque

Etsi Christi fuerint maiora, & plura; Luc. 1.

Luc. 2.

Ibi erat aliquid præter naturam, hic verò etiā cõtra naturam plurima.

D. enim Anselmi censura, aliud est naturam aliquo vitio debilitatam sanare, & ad opus suum reuocare, quod in Elisabetha factum est; aliud inauditam & incognitam potentia virtutem naturæ conferre, quod factum est in Maria.

Hic enim medicata duntaxat matris Natura; ibi noua virtus collata.

D. August. serm. 21. de Sanctis, qui est 2. de Natiuitate Baptistæ; *in Elisabeth sterilitas vincitur; in B. Maria Conceptionis consuetudo mutatur. Elisabeth virum cognoscendo filium genuit; Maria Angelo credidit, & concepit.*

Vt taceam, simul ac semel Christi corpus in Conceptionis instanti omninò perfectum fuisse, & innatum in vtero, & ex vtero natum, illæso virginitatis maternæ sigillo.

Vide Mag. l. 3. sent. d. 3. §. 4. & c.

A testimonia Christi ipsius de illo.

Baptista Testimonio autem Christi testis exceptione omni maioris, Deus bone! quanta Baptistæ nostri magnitudo eviderur!

Si testimonium hominum, angelorumque accipimus, testimonium Dei maius est. Cede Deo, & vni illi crede.

Encomiastæ vni bono probari malo, quam multis malis; Deo autem maximè, vt vt me cælum & terra condemnent.

Ille probatus est, ait Paulus, quem Deus commendat.

A tempore quo laudatus est, Sed Christus & vir bonus, & Deus, Baptistam probauit, laudauit copiosissimè, & quidem adhuc viuentem; & absentem; & in aduersis, utpote iam victum, homo alioqui paucorum viuentiũ & parcissimus laudator, autorans illud vulgatissimum, *lauda parçè, vitu- pera parçis*. Et istud; *lauda post moriem*.

Quid. lib. Meiam. *— dicitque beatus, aut Sanctus,*

Ane obitum, nemo, supremaque funera, debet; non modò ob fortunæ, sed ob liberi arbitrij nostri inconstantia, quæ sepè accidit, de presenti iustitia hominem decidere, ac labi &c.

Laudibus vini parçè, vti aqua benedicta, respargendi. Ergò.

A laudum qualitate. Sed quæ, inquis, sunt illa tanta Baptistæ à Christo encomia?

Eliam illum cum primis dixit, id est, robustum dominatorem, & torius concupiscentiæ peruersæ Regem potentissimum; quâ laude virtus quo ire possit alius!

Ouidius.

Fortis est qui se, quam qui fortissima vincit

Magna, nec virtus alius ire potest, ait quidam.

Prover. 16.

Melior est patiens viro forti, & qui dominatur animo suo, expugnatore urbium.

Eliam dixit, id est, præditum spiritu & virtute Elia. Luc. 1. id est, Elia simillimum. Si vultis, inquit, recipere, ipse est Elias qui venturus est. Matth. 11.

Quis autem & quantus Elias fuerit, quis nescit. Elias, idololatriæ flagellum, Regum impiorum terror, victu vestituque & prædicatione omni seuerissimus.

Qui unum viderit, ambos noverit.

Terent.

Maximè autem Iohannem Christum coram turbis commendavit Matth. 11. Illis autem abeuntibus, Iohannis se legatis duobus, ait Euangelista, cepit Iesus dicere ad turbas de Iohanne;

Et earum magna cõgerie.

Quid existis in desertum videre? arundinem vento agitatam? laudans à constantia tam fidei, quam seuerè erga se disciplinæ, quam perpetuæ adulteri j in Herode reprehensionis, &c.

Sed quid existis in desertum videre? hominẽ mollibus vestitum? Ecce qui mollibus vestiuntur, in Domibus Regũ sunt, laudans à cultus asperitate, Mundiq; & Pomparũ eius contemptu, ac fortè à prædicatione minimè blanda & molli, & ad plausum auresq; audientiũ composita, cuiusmodi nunc per frequens heu! in ore multorum est,

Quarum plus quam prophete am, catastro- phe declaratus est eximius in prophetis,

Sed quid existis videre? Prophetam? Etiam dico vobis, plus quam prophete am, laudans vel à virginitate quam coluit, quam illibaram tueri, plus multo est, quam futura prædicere; vel à sua digitali demonstratione, quæ solummodò venturum alij Prophetæ prædixissent; vel ab eo, quòd de hoc Prophetæ etiã alij Prophetæ prophetarunt; vel, quòd ipse quidem & Prophetæ cum primis fuerit, & primus ex Iudæis noui testamenti Euangelista. Lex & Prophetæ usque ad Iohannem. Vti Ianus aut Noë medius inter duos mundos, delectum & reparatum.

Et quare,

Cæsarius, Nazianz, frater dial. 3. Principium & finis duorum testamentorum fuit Iohannes. Finis quidem Legis, Principium verò Euangelij. Hoc est, alterius, quam legalis institutionis & vitæ magister.

Vel deniq; , ac fortè idcirco maximè, quòd nondũ natus, in utero matris exultans, prophetarunt, & quidẽ instrumento materna lingua vsus, vt ibid. loquitur Cæsari.

Cæsarius ibid. In tenebris latens, lumen in aluo semper V. Mariæ incarnatum non ignoravit fulgore veluti per foramen aliquod, per os eius quæ gestabat, amplexu & osculo Deum gestantis puellæ hausto, eleuatus materna lingua exclamavit: Vnde mihi hoc, vt mater Domini mei veniat ad me?

Matrem secretiam Prophetissam effecit, plenitudine spiri-

C

Spiritus eius ad matrem vique ipsam redundante.

Propheti aut matres spiritu parum orō, ait Beda l. 1. in Luc. l. c. 1. expof. in med.

Caſarius dialogo 3. Maior Prophetis eſt, quod ipſum, de quo illi vacillabantur, vidit in carne, illiusque verticem teſtigit, quo contremiſcunt vniuerſa, quem omnes Patriarche & Prophetæ per ſomnia aut anigmata tantum imaginati ſunt, ante vniū cum Deo hominis Verbi diuinam apparitionem, viſa defuncti. Sed cætera Chriſti audiamus. Mat. 11. *Hiſt eſt enim, de quo ſcriptum eſt: Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te; laudat tū ab Angelica in terris & in carne præter carnem vita (Angelos enim, vel homines cæleſtes, vel Angelos terreſtres atque incorporatos iure illos appelles, qui virginitatem ſanctè integreque; cuſtodiuunt:) tū a nobili officio Præcurſoris, & velut caſtrorum Dei metatoris.*

Eximius
in homi-
nibus v-
aiueſtis.

Ibid. *Amen dico vobis, non ſurrexit inter natos mulierum maior Iohanne Baptiſta, Amen inquit, ſanctè iurans Ioānem verè Magnum, Ioannem Maximum, imò (vt præſcus ille Mercurius Trimegiſtus) Termaximum. Dixerit meritò Ioannes, Gratias tibi ago, quia non ſum ſicut cæteri hominum. Chriſtus vno iſto de Ioanne pronuntiato, plauſtrum impleuit veris laudibus Ioannis, deque eo ſic (vt ita loquat) exceſſiuè dixit, vt nihil pleniùs, nihil vberius, nihil glorioſius à quoquam dici, imò ne fingi quidem poſſit, cui addere aliquid velle, ſit quodā modo derogare.*

Non ſurrexit maior, à condito haſtenùs orbe, non eſt inuentus ſimilis illi, quamlibet Magnos ac Sanctos multos terra protulerit.

Si demfe-
ris Chriſtū
& Matre-
Virginem

Excipere tamen ſemper mementote, Auditores, Mariam Dei matrem Virginem, illam mundi Phœnicem, quæ nec primam ſimilem viſa eſt, nec habere ſequentem, quæ (teſte D. Anſelmo) maior ſub Deo nequit intelligi.

Excluditur enim illa generis masculini dictione. (Inter natos enim non item inter natos mulierum, notanter dixit.

(vt ex tex-
tu elici-
tur)

Excipe & Chriſtum ipſum, qui certè excluditur illa voce (mulierum) quæ corruptam ferè ſignificat; Chriſtus autem

autem de Virgine intacta natus est.

Maximè aut Christus se Ioanne maiorem expressit restrictione ista, quã mox subiecit: *qui aut est minor in regno Cælorũ, maior est illo.* Christus. n. et si dispensatione, non rei veritate, minor in Ecclesia ab externis & habitus & creditus est, minoratus spontè ab Angelis, & velut exinanitus; reuera tamè maior Ioanne fuit, & non solum vulgi opinione, sed & nostro omnium conceptu altior.

Deniq; uterq; tam Maria, quam Christus, excipi possunt, per vocem (*surrexit*) quã significatur Christum cũ illud pronuntiauit, de hominibus illis duntaxat intellexisse, qui post casum originalisq; peccati ruinam, iterum se altè exerere, quibus omnibus & solis Ioannes Baptista, etiã initio cum illis simili modo lapsus in Adamo (neq; n. originalis ille peccati expers omninò fuit) semel purgatus, deinceps altior emerferit, & Sanctior vniuersis illis lapsis & deinde erectis, vnus euaserit.

Intèr alios caput extulit, quantum lenta solent inter virgines cupressi.

Virgil.
bucol.

Surgere enim nemo bene dicitur, nisi qui ante vel reciderit, vel iacuerit, vel sederit.

Christus aut certè, & fortassis nec Maria Virgo, (in quã libens eo sententiam, nò damnans contraria) in id peccati nunquã proclinavit; vnde nec cũ ijs accensendi, qui surrexisse memoratur. Nò surrexit, qui non cecidit.

Itaq; nec Ioannes illis maior aestimandus.

De Matris Virginis ab originali præseruatione, profuerit legere Hieronymum ab Hangeslo, in Propugnaculo suo Mariæ aduersus Antimarianos, Censura tertia. tit. Immaculata.

Item R. P. F. Peirum Galatinum Ord. Minorum lib. 7. de arcanis Catholice verit. c. 5

*al. Montis
torij q. d.
montis
aurei.

Scripsit & iustum doctumq; opus latinè de eadè re R. P. F. Ioannes à Carthagena Hispanus Ord. Minorum, in Conuentu S. Petri *Montis aurei Romæ lector S. Theologiæ Apostolicus, amicus ibidem adeo meus; vt nonnulla mihi ex eo legere dignatus sit. Edi velim, & à multis legi.

Et foris
quosdam
iub. Euang.
gelio di-
uos.

Dubitari verò etiã possit an non idèd prouidenter Christus verbum præteriti temporis (*surrexit*) vsurpauit, vt Apostolos & maximè Petrum Cœli clauigerum,

& portitorē etiam exciperet, aut alios etiam plerosq; post receptum Euangelium Diuos nūc natos, aut gratia Dei nascituros, qui Ioannē sanctitate iam anteuertent, aut deinceps adiutante manu Domini nihil ad breuiata anteuertent.

Certē nī hoc cauisset, videretur ita dicturus fuisse, *non surrexit, neque surget maior Ioanne.*

Nisi dicas idcirco cauisset ab hac loquendi de futuris formula, (*non surget maior Ioanne*) etsi futurorum plenissima præscientia polleret, vt nos homunciones hinc quoq; reuocaret, qui ignarissimi futurorum, & quasi manus Domini circa futuros homines breuiata sit, aut Deus tam profusè in maiores nostros vim omnem donorum suorum ita prodegerit, vt posteris nil maius conferre possit, aliquem laude cumulaturi dicimus admodum temere. *Nunquam fuit, sed nec erit quidem vnquam talis q. d. non surrexit, aut surget maior illo.* Sub aliorum de hac dubitatione esse iudicium.

Cæterum, tanta Ioannis laus à Christo tam idoneo laudatore, cordiū scrutatore, minimeq; adulatorē, quo virū quæso extollit: vt posteriorū nonnullos Ioanī finat anteponi, certē maioribus omnibus illum antepont. Si vni Catoni, vni iusto Aristidi probari, laus solita est; & vni Roscio placuisse actorem, pulchrius est, quā reliqui theatri totius plausum tulisse; quale est, Ioannem sic à Christo laudari?

*Cic. orat.
pro Archia
Poeta.*

Quod Alexander olim, cum, in Sigæo, ad Achillis tumulum astitisset, exclamauit; *O fortunate adolescens, qui tuæ virtutis Homerum præconem inuenisti!* hoc ego iustus de Ioanne hoc nostro dixero.

Plus enim est vndequaque, imò nulla sit comparatio, vnum Iesum Christum, Deum verum de Deo vero, præconem, quam mille Homeros inuenisse.

Quid quod ipse Herodes qui occidi iussit, *sciuit eū iustum erga homines, & sanctum, apud Deum?*

Videris igitur abundè, quid viri sit Baptista noster? ac deinde, quid sentiendum, de Herodis scelere, qui manus suas tam sancto sanguine cruentauit, tantum Solem mundo abstulerit? &c.

ECHO